

Neix l'Aplec de la Nativitat de Covet (Isona)

El dia 2 de maig va tenir lloc per primera vegada a l'església de la Nativitat de Covet (terme municipal d'Isona - Conca Dellà) un aplec a l'laor de la Mare de Déu. L'Aplec fou presidit pel Vicari General Mn. Josep M. Mauri i pel Rector de la Parròquia Mn. José de Jesús Navas i va assistir-hi l'Il·lm. Sr. Alcalde d'Isona i Conca Dellà, Sr. Constantí Aranda, i els membres del Centre d'Estudis d'Isona, amb la presidenta Sra. Susanna Solans i l'historiador Sr. Siscó Amorós així com nombrosos fidels. L'església romànica de Santa Maria de Covet del segle XII, té una portalada única en el romànic de Catalunya, esmentada ja el 1107.

GLOSSA

Que Déu ens guardi fins demà

Rebo un correu electrònic d'un religiós sirí. «Un diumenge terrible. Dues explosions han tenallat la ciutat. He celebrat la missa dominical. Normalment hi assisteixen entre quatre-centes i cinc-centes persones: avui n'eren vuitanta. La gent té por. Durant la missa els murs de la catedral vibraven, la gent tremolava i l'Evangelí parlava del Bon Pastor que no abandona el seu ramat. Què dir? Mantinguem-nos units en el Senyor perquè Ell ens sosté davant els nostres temors.» La persecució ha acompanyat sempre el pelegrinatge dels cristians per la terra. Jesús és el nostre referent. La seva pobresa i el seu abaixament a la creu també són actuals en aquestes situacions en què les tenebres es volen imposar a la llum.

«De nit els combats s'intensifiquen. Aquesta nit és terrible. Les bombes cauen molt a prop nostre. La gent experimenta uns trencaments dolorosos: sobtadament s'enfonsen els edificis i desapareix tota la història personal i tots els records. Resten només les runes i les persones que tremolen, espantades, desproveïdes materialment i psicològicament de tots els objectes que estimen, quan no han perdut, també, les persones estimades. Por, pànic i inquietud davant el que pugui passar de-

ma. Els rumors diuen que hi haurà combats ferotges. Pessimisme general. L'èxode dels cristians ha començat. Molts em diuen: «Tenim por de les nits, on podem dormir?» Una vegada més la comunitat cristiana mostra un esperit solidari. Tothom comença a acollir els desplaçats. Avui he vist en aquests barris Job, l'home provat.»

«Ara Déu m'ha deixat abatut, m'ha pres els qui m'envoltaven [...] i el cos afluït m'acusa» (Jb 16,7-8). Difícil tasca la d'encoratjar els altres quan s'experimenta la pròpia flaqueza. Déu dóna, però, força als perseguits per causa del seu nom: la força dels qui afronten l'avui segurs de la fidelitat de Déu Pare.

Acaba el correu amb aquesta petició confiada: «Que Déu ens guardi fins demà. Que l'Esperit Sant em sostingui i em doni valor perquè sento una gran debilitat en el més profund de mi mateix». «A tot aquell qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel» (Mt 10,32). Quan es defensa una causa justa, convé no defugir les dificultats, afrontar la prova i vèncer la por. Donar testimoni d'Aquell en qui es confia.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Veniu Esperit Sant, donador d'amor i alegria!

Us desitjo a tots Santa Pasqua de Pentecostès! Culmina avui la Pasqua de Resurrecció del Senyor, després de cinquanta dies de joia i de festa, amb la donació de l'Esperit Sant. Avui el Senyor ens diu: «Rebeu l'Esperit Sant!» (Jn 20,22), com als seus apòstols en el Cenacle. I ens envia a ser missioners seus, a totes les perifèries del món. Com Maria i els apòstols, també nosaltres quedarem plens de l'Esperit Sant per predicar amb força i autoritat la Paraula de Jesús, per fer els mateixos senyals que Ell feia, per pregar sense defallir i amb les paraules i sentiments adequats, per estimar amb el seu mateix amor, per sortir a testimoniar amb cor valent, per viure en comunió i amor fratern, per mantenir-nos sempre oberts a la fe i a l'esperança, per caminar en santedat de vida i en l'alegria de l'Evangelí, i poder arribar incorruptibles a la vida eterna.

Us invito a pregar inspirant-nos en la **Seqüència gregoriana de Pentecosta «Veni Sancte Spiritus»**, que és un poema en llatí, amb el qual l'Església catòlica demana l'assistència de l'Esperit Sant, el do més gran que Déu ens fa pel baptisme i la confirmació. La podem cantar o resar a la missa del dia de la Pentecosta, però és un text molt inspirat, que sempre porta suavitat i consol al cor dels qui la reciten humilment i amb dolcesa.

El text s'atribueix a **Stephen Langton** (1150-1228), teòleg, cardenal i arquebisbe de Canterbury. És un himne ritmat per a poder ser cantat, i d'una gran bellesa:

*«Veni, oh Sant Esperit, des del cel al nostre pit, amb un raig de llum divina.
Pare dels pobres, veniu, deu-nos els dons que teniu, oh Sol que el cor il·lumina.
Vós sou el consolador, de l'ànima Habitador, i dolcíssim refrigeri.
En els treballs sou confort, en les penes sou conhort, en la calor sou temperi.
Oh divina Claredat, visiteu la intimitat del cor que ja us ansia.
Res tindrà l'home si vós no li deu vostre socors divinal, que bé li sia.
Tot el que no és net renteu; tot el que ja és sec regueu; cureu tota malaltia.
Tot l'indòmit endolciu; tot el fred encalentiu; regiu el qui s'esgarria.
Deu als fidels confiats dels vostres dons esperats la sacrosanta Setena;
el mèrit de la virtut, el camí de la salut, la joia immortal i plena. Amén.
Al·leluia.»*

Ens diu que l'Esperit serà la nostra llum, el qui ens guiarà envers els pobres, i ens regalarà els seus set dons. Perquè és consolador, habita en els nostres cors i socorre els febles. Ell renta, rega amb aigua divina i guareix totes les malalties. Fa dolç el camí de la vida, posa caliu dintre nostre i encarrila el que es desviaria. I ens fa caminar per la senda de la virtut, amb l'alegria immortal i plena.

Demanam amb suaus reclams a l'Esperit, que vingui, perquè ens doni la Pau, ens faci forts en les proves i ompli l'Església per fer-la sempre fidel al seu Senyor. Santa Pasqua de Pentecosta a tots!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

▶ JOAN PLANELLAS

Diàleg d'interès

El 2 de juny comença un nou curs *en línia* sobre ciència i fe (www.CienciaiFeBcn.com) —l'únic 100% *en línia* en l'Església catòlica a tot el món—, organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) sota el patrocini del Pontifici Consell de la Cultura, amb el suport de la John Templeton Foundation. Tracten el cas Galileu, com coneix la ciència la realitat, la creació en un món en evolució, les cèl·lules mare, la neurociència... El Dr. Joan Planellas, vicedegà de la FTC, avança que el proper curs, a l'octubre, també es farà en anglès.

Quins reptes plantegen les ciències als creients d'avui?

La fe cristiana ha de tenir una actitud de diàleg clar i sincer davant la ciència empírica. D'aquí que cal una actitud d'humilitat per ambdues parts. La investigació teològica ha de tenir aquell rigor científic propi de les corresponents disciplines antropològiques, filosòfiques o històriques en el seu desplegament universitari. I a la ciència empírica li cal reconèixer una «raó àmplia»; és a dir: que no n'hi ha prou amb allò empíricament verificable, sinó que cal també la saviesa del context.

Per què la teologia ha de dialogar amb la nostra cultura?

La teologia ha de saber respondre als grans interrogants i preguntes de l'home d'avui. Per aquest motiu, més que mai ens convé un cristianisme que ressalti la unió estreta entre la causa de Déu i la causa de l'home. Perquè en Déu s'hi juga la sort de l'home. Però Déu no necessita que defensem el seu estatut ni els seus drets. És la sort mateixa de l'home que s'hi troba en joc.

Com s'implica la FTC en el diàleg ciència-fe?

És una dimensió molt present en el desenvolupament de les matèries pròpies, especialment en l'àmbit de la teologia fonamental.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per un infant que ha de néixer

Oh Mare, Maria, tu que ho saps tot sobre la joia, la felicitat i la incertesa que tota mare sent pel seu fill encara no nascut.

Beneeix els pares i beneeix aquest infant. Protegeix aquesta petita vida amb tota la teva força, amb tota la teva cura.

Estimadíssima Mare, Maria, vetlla perquè aquest petit cor que bateja al si de la seva mare ningú no el colpegi abans de néixer i abans d'haver acomplert la missió en aquest món que el nostre Pare benvolent li ha donat.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

El cambio de familia no es fácil

Se calcula que la mitad de los niños experimentan cambios importantes en su vida cuando uno o ambos padres separados construyen una nueva relación de pareja. Estos

cambios son más notables cuando es el progenitor custodio el que vuelve a casarse, y también cuando el nuevo cónyuge, convertido ahora en flamante padrastro o madrastra, quiere que los hijos de su anterior matrimonio formen parte de la nueva familia.

No me cansaré de repetir algo que se olvida con extrema facilidad: el tiempo de los niños no puede medirse igual que el de sus padres. Las pausas, las cadencias, el tempo del armónico desarrollo infantil, tiene sus propios compases. Y los padres no tienen que pretender hacer coincidir sus previsiones del *calendario de sus sentimientos* con las de sus hijos.

Al consolidarse una nueva familia cruje todo el entorno habitual del niño. Su protectora red social sufre variaciones que la desequilibran, al menos momentáneamente. El nuevo matrimonio puede obligar, por ejemplo, a cambios geográficos importantes, con un mayor distanciamiento físico de los padres no custodios, abuelos y otros familiares y amigos. Los niños pueden cambiar a otras comunidades, con nuevos estilos de vida, o a nuevos barrios y nuevas escuelas.

Los adultos, a menudo con nuestras prisas, nos precipitamos e intentamos crear la nueva familia por la vía de urgencia de lo que denominamos la *integración instantánea*. Grave error. Los niños requieren que no se les apremie, que puedan digerir a su aire la nueva situación familiar que se les plantea.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Espíritu Santo y la memoria del corazón

La Biblia destaca sobremanera el valor de la memoria y del recuerdo. Tanto es así que, según Jesús, el Espíritu Santo «os recordará todo lo que os he dicho» (Jn 14,26).

La clave de esta capacidad de recordar reside en el corazón. Esta memoria se basa en recordar, es decir, en recuperar las vivencias custodiadas en el corazón, como María de Nazaret, que «conservaba todo esto en su corazón» (Lc 2,51).

En la Biblia, el corazón es el centro de la persona, donde residen los sentimientos y las emociones, pero también los pensamientos y las decisiones, los recuerdos y los proyectos.

Cuando el Espíritu Santo recuerda todo lo que Jesús ha dicho, significa que prepara el corazón humano para que germine la Palabra, una semilla que conserva su potencialidad a lo largo del tiempo y que fructifica en el momento oportuno. Entonces, recuerdos, sentimientos, ideas, proyectos y decisiones se aúnan y brota de nuestro interior un torrente de fecundidad.

Josep Otón

La mística de la Palabra, Editorial Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

Es reprèn el temps de durant l'any

- 25. ■ Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / SI 31 / Mc 10,17-27]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència 1566-1607), vg. carmelitana. Sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Barat, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.
- 26. □ Dimarts** [Sir 35,1-15 / SI 49 / Mc 10,28-31]. Sant Felip Neri (Florència 1515 - Roma 1595), prev., fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551). Sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.
- 27. ■ Dimecres** [Sir 36,1-2.5-6.13-19 / SI 78 / Mc 10,32-45]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma. Sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo. Beat Josep Tous (Igualada 1811 - Barcelona 1871), prev. i fund.
- 28. □ Dijous** [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / SI 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre. Sant Germà, bisbe de París; sant Emili, mr.; santa Maria-Anna de Jesús Paredes, vg., de l'Equador.
- 29. ■ Divendres** (□ Urgell) [Sir 44,1.9-13 / SI 149 / Mc 11,11-26]. Sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; sant Pere Sans, bisbe de Fo-quien i màrtir a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic. Beat Feliu de Nicòsia, religiós caputxí; beat Ramon Escrivà i companys màrtirs.
- 30. ■ Dissabte** [Sir 51,17-27 / SI 18 / Mc 11,27-33]. Sant Ferran (1198-1252), rei castellano-ileonès, patró d'institucions diverses. Santa Joana d'Arc, vg., patrona de França; santa Emília, mare de sants (Basili el Gran, Gregori de Nissa i Pere de Sebaste, bisbes, i Macrina). Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prevere de la diòcesi de Barcelona; beata Baptista de Varano, vg.
- 31. □ † Diumenge vinent**, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 1a setm.) [Dt 4,32-34.39-40 / SI 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Visitació de la Mare de Déu. Santa Peronella (Petronila), vg.; sant Pasqual, diaca.

DIUMENGE DE PENTECOSTA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadócia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

▶ Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R. Si els retireu l'alè, expiren / i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

(1Co 12,3b-7.12-13) *(La segona lectura, aquest any B, també pot ser: Ga 5,16-25)*

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

(L'Evangelí, aquest any B, també pot ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 2,1-11)

Al llegar el día de Pentecostés, estaban todos reunidos en el mismo lugar. De repente, un ruido del cielo, como de un viento recio, resonó en toda la casa donde se encontraban. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se repartían, posándose encima de cada uno. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en lenguas extranjeras, cada uno en la lengua que el Espíritu le sugería.

Se encontraban entonces en Jerusalén judíos devotos de todas las naciones de la tierra. Al oír el ruido, acudieron en masa y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propio idioma.

Enormemente sorprendidos, preguntaban: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partos, medos y elamitas, otros vivimos en Mesopotamia, Judea, Capadocia, en el Ponto y en Asia, en Frigia o en Panfilia, en Egipto o en la zona de Libia que limita con Cirene; algunos somos forasteros de Roma, otros judíos o prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las maravillas de Dios en nuestra propia lengua.»

▶ Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.*

Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran, / y vuelven a ser polvo; / envías tu aliento, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras. / Que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

La vinguda de l'Esperit Sant.
Pintura d'El Greco (fragment),
Museo del Prado (Madrid)

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

(1Co 12,3b-7.12-13) *(La segunda lectura, en este año B, también puede ser: Ga 5,16-25)*

Hermanos:

Nadie puede decir «Jesús es Señor», si no es bajo la acción del Espíritu Santo. Hay diversidad de dones, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de funciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. En cada uno se manifiesta el Espíritu para el bien común. Porque, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

(El Evangelio, en este año B, también puede ser: Jn 15,26-27; 16,12-15)

Al anochecer de aquel día, el día primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos.»

COMENTARI

Enviats per l'Esperit Sant

La Pentecosta, a l'Antic Testament, era una festa alegre de la collita: la nova Pentecosta, que celebrem cinquanta dies després de Pasqua, és causa d'una festa de la collita, d'acompliment i consumació. És el fruit de la Pasqua, de la confirmació de la resurrecció de Jesús, de la seva exaltació al Pare i de la seva presència en la comunitat cristiana. Sense la vinguda de l'Esperit, la Pasqua quedaria incompleta. L'Esperit Sant és el misteri més íntim de Déu, com qui diu el seu cor, i és el darrer i més exterior do de Déu per al món. Renova la creació des de dins. Qui creu en la força d'aquest Esperit i demana que vingui se sentirà mogut per l'Esperit.

Diu Jesús: «Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, l'Esperit que ve del Pare, us guiarà cap a un coneixement de la veritat sencera». La vida nova brolla del do de l'Esperit, diu sant Pau, fa que tots els qui hem rebut l'Esperit caminem «segons l'Esperit». L'Esperit és font i garantia de llibertat per aquells que es deixen guiar per l'impuls interior de l'Esperit. Ja que tota la voluntat de Déu es concentra en el precepte de l'amor, per aquells que segueixen l'impuls interior de l'Esperit, no els cal el control extern de la llei perquè actuen espontàniament segons les exigències de l'amor. Per això cantem «Veniu, Esperit Sant, ompliu el cor dels vostres fidels i enceneu-hi la flama del vostre amor». Hem de viure no *al nostre aire* sinó a l'*aire* (Esperit) del Crist.

«Sense l'Esperit Sant Déu queda molt llunyà, Crist és una figura del passat, l'Evangelí és lletra morta, l'Església, una mera organització, l'autoritat, un poder dominador, la missió, una propaganda, el culte, una evocació, i l'actuar cristià, una moral d'esclaus. Però amb l'Esperit Sant, tot l'univers gemega amb els dolors d'infantament del Regne, el Crist Ressuscitat s'hi fa present, l'Evangelí és una força que dóna vida, l'Església realitza la comunió trinitària, l'autoritat és un servei alliberador, la missió, una Pentecosta, la litúrgia, un memorial i una anticipació, i l'actuar humà esdevé cada vegada més diví» (Ignatius de Latakia).

Pelegrinatge de les parròquies d'Andorra al Santuari Basílica de Meritxell

Fa 28 anys que, el primer diumenge de maig, a la tarda, feligresos de les parròquies del Principat d'Andorra pelegrinen al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell per celebrar-hi el Dia de la Mare, tot compartint la joia de la Pasqua.

Enguany, el diumenge dia 3, la Basílica de Meritxell va acollir uns 200 pelegrins andorrans i 55 fidels del santuari agermanat de la Mare de Déu de la Victòria de Sabart, a Tarascó, Arieja-França, acompanyats de tres sacerdots i un diaca permanent. Fa nou anys va celebrar-se aquest agermanament i des d'aleshores ençà mai no han faltat els fidels sabartencs al pelegrinatge de Meritxell.

L'acte central va ser la celebració de la Santa Missa, presidida per l'Arxiprest d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries, i concelebrada pels sacerdots de les Valls i els vintuguts de França. La litúrgia, en els cants, lectures i homilia, va alternar el català i el francès. A l'homilia, Mn. Sàrries va glossar la imatge evangèlica del cep i les sarmes fent notar el paper de Maria com a model de sarment unida a Crist, el Cep veritable.

Representants de cada parròquia i dels germans sabartencs van oferir un ram de flors i un ciri encès a la Mare celestial. Acabada l'Eucaristia, al claustre del Santuari, els feligresos andorrans i francesos van compartir un pisolabis de germanor.

En acomiadar-se van quedar citats per a trobar-se altre cop, el mes d'octubre, a l'Aplec de la Mare de Déu de Sabart.

Aplec de la Mare de Déu d'Arboló, Patrona del Pallars Sobirà

El 3 de maig es va celebrar l'Aplec de la Mare de Déu d'Arboló, a la Parròquia d'Arcalís dins el municipi de Soriguera, i que és Patrona del Pallars Sobirà, segons que proclamen els seus Goigs. Enguany es commemorava

el 75è aniversari de l'entronització de la nova imatge de la Mare de Déu d'Arboló a l'ermita, després que l'antiga fos destruïda a la persecució religiosa dels anys 1936-1939. Precisament, el Patronat «Amics del Santuari d'Arboló» ha restaurat la Mare de Déu que presideix el temple. Es tracta d'una còpia del 1940 de la peça romànica que va ser cremada durant la Guerra Civil, realitzada per l'escultor Francisco de Gomara. La restauració actual ha estat realitzada per la Sra. Vanessa Soria, i s'ha sufragat amb els donatius dels fidels devots i els que visiten el Santuari, i ha consistit en tres

eixos: aturar les alteracions a nivell de suport, netejar la superfície de la imatge que és una talla de fusta i fixar i protegir la pintura de cara al futur. La celebració eucarística fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i el Rector i Arxiprest, Mn. Joan Pau Esteban, i va comptar amb la presència de l'Il·lm. Sr. Alcalde de Soriguera, Sr. Albert Vilardell, així com altres alcaldes del Pallars i els membres de l'Associació «Amics d'Arboló» que tenen cura del Santuari al llarg de l'any i nombrosos fidels que ja havien acudit a peu des de Baró, així com els devots que a Barcelona donen culte a la Mare de Déu d'Arboló, entronitzada a la Pquia. de Sta. Anna de la Ciutat Comtal, i on el proper dia 17 celebraran allà el seu Aplec.

L'Arquebisbe pogué comprovar de primera mà com la naturalesa ha tornat a reviuir i reverdir després del devastador incendi que l'any 2012 va arrasar la contrada però que, miraculosament, va respectar la venerada ermita de la Mare de Déu, que va restar envoltada per les flames però no va sofrir cap dany.

L'Arquebisbe Joan-Enric va posar en relleu a l'homilia aquest fet de la natura com un exemple clar del que hauria de ser la vida del cristià: una vida que, malgrat els problemes i les dificultats i el mal, amb l'ajuda de Jesucrist Ressuscitat i de l'Esperit Sant, sempre reneix.

A l'ermita del s. XII, bellament restaurada, s'hi manté un culte immemorial, amb una imatge de Maria amb l'Infant assegut a la seva falda, refeta el 1940, que mostra la Mare de Déu que dona el seu Fill diví als pelegrins. Ell està assegut sobre el genoll esquerre de la Mare coronada, amb un posat molt tendre i humà, agafant-se el seu peu, que un colom besa delicadament.

Per potenciar encara més les visites, els membres del Patronat «Amics del Santuari d'Arboló», amb col·laboració amb el Parc Natural de l'Alt Pirineu, han preparat un fulletó amb la història del Santuari i les característiques del sender que va des del poble de Baro fins Arboló, camí que enguany han realitzat a peu molts pelegrins i devots. El Parc Natural també ha efectuat en els darrers temps tasques de millora i condicionaments dels camins que porten cap al Santuari.

Inici del moviment de Vida Creixent a Esterri d'Àneu

La coordinadora diocesana del moviment Vida Creixent, Maria Carme Ribes, es va reunir el passat 29 d'abril a l'Església parroquial d'Esterri d'Àneu (Pallars Sobirà), amb el Rector Mn. Andreu Rodríguez i algunes fidels d'Esterri per iniciar en aquesta població un grup actiu de Vida Creixent. Acompanyava la Presidenta Carme Cerqueda, de La Seu d'Urgell.

Maria Carme Ribes i el moviment de Vida Creixent van voler donar resposta a la proposta de les dones d'Esterri que, encapçalades per Rosa Domingo, germana de la coordinadora de Vida Creixent de Tarragona. Ja havien assistit els anys anteriors a les Trobades interdiocesanes i a les Trobades diocesanes, i per fi van veure realitzat el desig de ser membres actives de Vida Creixent. Després de veure un Power Point amb el títol «Què és Vida Creixent» es va llegir i comentar un dels temes, —capítol VII— que tracta sobre «la vocació de ser avis». Es parlà de com poder assistir a la XXIX Trobada interdiocesana a Vic, i l'enllaç amb les de la població veïna de La Pobla de Segur que tenen programat un autocar, horaris, passatgers, etc.

La primera reunió de grup es va fer posteriorment, el 7 de maig, al Casal dels padrins d'Esterri amb molt d'èxit de participació.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

ràdio principat
ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT
105.0 - 104.4
107.5 - 91.5

Comunicat de la Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants, «Davant les morts a la Mediterrània»

«**D**avant les noves morts per naufragi a la Mediterrània de persones que tractaven d'entrar a Europa, la Plataforma d'Entitats Cristianes amb els Immigrants volem expressar novament el nostre dolor i indignació per aquesta contínua i inacceptable tragèdia.

Creiem que aquesta terrible situació requereix una intervenció internacional immediata, organitzant un sistema d'auxili en les aigües mediterrànies per salvar vides. Els esforços en la lluita contra les màfies són necessaris, però no suficients. Cal, alhora, crear un sistema regular i controlat que permeti l'entrada a Europa per motius humanitaris. En tot cas, si Europa no és capaç de posar fi a les inacceptables morts al mar, les Nacions Unides han d'entrar en acció utilitzant tots els mitjans possibles i evitar la repetició d'aquests fets dramàtics.

Com a entitats cristianes, ens unim a la sentida pregària que el papa Francesc ha fet recentment a l'Àngelus per aquelles persones que «buscaven felicitat» però que han acabat trobant la mort, i ens

afegim també a la seva petició d'una mobilització de la comunitat internacional.

Finalment, volem, un cop més, demanar públicament el que ja hem dit recentment en nombroses ocasions: és necessària i urgent una nova política europea que, enlloc de controls i barreres frontereres i de discursos populistes, alarmistes o insolidaris davant el fet migratori, prioritzi la protecció de la vida i els drets humans de les persones

migrants, que garanteixi realment el drets d'asil, que obri vies realistes a la migració laboral, que ajudi a edificar societats acollidores i solidàries i que afavoreixi eficaçment la pau, l'estabilitat política i el desenvolupament humà integral en els països del nostre entorn i d'arreu del món.»

Barcelona, abril de 2015

ACO, Càritas, Cintra-Benallar, Con Vi Vim, Cristianisme i Justícia, Cristians pel Socialisme, Delegació de Pastoral Obrera de Barcelona, Delegació de Pastoral Social de Barcelona, Ekumene, Fundació Escola Cristiana, Fundació Migra-Studium, GOAC-HOAC, Grup de Juristes Roda Ventura, JOC, Justícia i Pau, Interculturalitat i Convivència, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Parròquia de Santa Maria del Pi, Religioses en Barris, Unió de Religiosos de Catalunya (URC), Bayt-al-Thaqafa, Iniciatives Solidàries, Fundació la Salut Alta i Comunitats de Vida Cristiana a Catalunya.